

Al País Valencià, l'arribada de la televisió digital terrestre ha significat que el panorama comunicatiu es castellanitze al màxim i que els mitjans afins al PP gaudesquen d'una majoria encara més absoluta que la dels conservadors a les Corts.

Si un noruec amb nocions de castellà arriba a València i primer de tot adquireix un aparell de televisió, en sintonitzar-lo potser creurà que el valencià és un idioma tribal, exòtic. Si l'escandinau s'assabenta que aquesta variant del català és la primera llengua d'una de cada dues persones del País Valencià, aleshores deduirà que passa alguna cosa rara.

En efecte, quan els quatre canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals deixen d'emetre per les actuals sintonies, n'haurà passada una de ben grossa: tan sols un dels 32 que s'hi veuran des d'aleshores serà en valencià. És Punt 2, segona emissora de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV) i popularment coneguda, a l'ens públic, amb el nom de *Guantánamo*. És en aquesta emissora, farcida de productes de qualitat però de baixa promoció, on viuen reclutats molts dels treballadors desafectes amb el règim que domina TVV. La crítica al PP, de tota manera, també hi resulta impensable.

Al germà gran de Punt 2, Canal 9, la llengua pròpia tan sols ocupa, depenent del dia, tres o quatre de cada deu hores; ben poc, si pensem que la llei de creació de RTVV vetlla per l'impuls de l'idioma. I a la resta de cadenes, a la trentena restant, el panorama és encara més desequilibrat. Algunes van ser adjudicatàries de canals autonòmics de TDT sota la condició d'emetre un mínim del 25% en valencià, a cada franja horària. Qui ho controla? Ningú. Qui crida l'atenció, ara que no es compleix aquest requisit?

6 equival a 17. Les empreses que fins ara emetien en analògic per a tot l'estat espanyol han passat de sumar sis canals a posseir-ne disset. Així, Televisió Espanyola (TVE) disposa, a més de la Primera i de la 2, de tres emissores més: el Canal 24 Horas, d'informació continuada; Teledporte, íntegrament dedicada a l'esport, i Clan TVE, que

Elogi del zàping

reprograma espais ja emesos, des de *Cuéntame* amb un Franco encara robust fins a reportatges estrenats fa més d'un decenni.

D'una altra banda, Antena 3 –és a dir, el grup Planeta– en té quatre. A banda del que encara emet en analògic, s'hi poden veure Antena Neox, que repeteix l'esquema de Clan TVE i on podem re-veure capítols iniciàtics de *Schin chan* o d'*Un paso adelante*; Antena Nova, que se centra en "l'estil de vida i la vida amb estil" i, finalment, Ver-T, que combina

programes de producció pròpia actuals amb la redifusió d'alguns altres.

Telecinco, a mans italianes, en posseeix dos més, a banda del seu canal tradicional. Es tracta de Telecinco Sport i de Telecinco Estrellas. La graella, ben semblant a les anteriors, ja que l'una és monotemàtica i l'altra permet d'enganxar-se de nou a *Médico de familia*, retornar a la joventut amb *Al salir de clase* o veure actuar l'amo de la competència, Emilio Aragón, a *Javier ya no vive solo*.

Perquè Aragón, juntament amb Mediapro i amb més triomfadors televisius com ara Andreu Buenafuente o Karlos Arguiñano, és propietari de La Sexta, que a València també compta amb Hogar 10. En aquesta ocasió podem observar les dots culinàries d'alguns concursants –sota la batuta d'Ana, la germana d'Arguiñano–, l'espai *Así son ellas*, o bé *Un país de chiste*, encara més eloqüent.

Per acabar, el grup Prisa hi té, Cuatro a banda, un parell de canals més: 40 Latino, amb música en castellà les 24 hores del dia –a l'estil de la radiofònica Cadena Dial– i CNN Plus, l'únic canal no analògic pel qual podria colar-se, algun dia, alguna crítica al PP valencià. Fins ara, és conegut per haver estat coautor de la defenestració política de l'ex-secretari general del PSPV-PSOE, Joan Ignasi Pla, juntament amb la resta de mitjans del holding.

Els altres 13. Què queda, més enllà d'aquest seguit de programes repetits i d'emissions temàtiques? Doncs resten tretze canals que el president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, acarona amb les dues mans i amb els ulls vidriosos mentre xiuxiueja, talment Gòl-lum a *El senyor dels anells*, "el meu tresor...". És, en bona part, la quota que la seua administració podia adjudicar en l'àmbit autonòmic i local.

De cobertura autonòmica tan sols po-

Intereconomía TV i Popular TV, dues de les emissores beneficiades per Camps.

GENERALITAT VALENCIANA

La relació del president Camps amb *El Mundo* sempre ha esta bona.

dia haver-hi un parell d'agraciats, que finalment van ser el grup Vocento i la COPE. Els primers fins i tot tenen quatre emissores: Las Provincias TV –sobretot amb telenovel·les i pel·lícules–, LP Te Va –amb sèries i cinema de dia, i informatius a la nit–, Fly Music –música d'arreu del món, excepte en valencià– i Net TV –més sèries, telenovel·les i programes de cuina. La segona concessió d'àmbit autonòmic va recaure en Popular TV, que difon informatius, programes de debat, tertúlies, cinema i partits d'handbol, a més, és clar, de proclamar el testament.

A la ciutat de València, fa poc que també se sintonitza TMV, la cadena local que controla l'Ajuntament. El logotip, és clar, és de Calatrava: el perfil del pont de l'Exposició. Els informatius, només faltaria també, lloen sense embuts la tasca de Rita Barberà. Això a banda, s'hi destaca la música, els magazins locals, els dibuixos animats i, fins i tot en hores de més audiència, les telenovel·les. En aquest cas, *Luna salvaje*, potser perquè ja és de nit. Enlloc com a València, la vida és una

telenovel·la.

En l'àmbit provincial, Canal 7 Televalència té un estil encara més accentuat. Hi abunden els debats i les entrevistes, també disposen d'informatiu al capvespre, però sens dubte s'hi destaca el programa esportiu nocturn de Julio Insa, comunicador populista amb llarga trajectòria, que no s'està de lloar la feina del PP valencià i de maltractar l'oposició. Al seu currículum, en fosforescent, el dia que va insultar la diputada d'Esquerra Unida Glòria Marcos, que va titllar de "gorda, pero no de enfermedad, no... ¡Gorda de *fartar!*". Tot, perquè la coalició d'esquerres no veia bé un presumpte tracte de favor al València CF.

Però, com a les mascletades, el soroll va *in crescendo*. El Mundo TV controla quatre canals més: Veo –cuina, concursos, documentals, més telenovel·les i tot de sèries menors–, Set en Veo –en col·laboració amb Sony Entertainment Television, amb programes d'aquesta multinacional– i EM2 (El Mundo 2, també adjudicada per Jaume Matas a les Illes Balears), ben poc original, ja que

també inclou espais de cuina i alguns altres com ara *De todo corazón* i *Lo que callamos las mujeres*.

I, ara sí, la traca final. Dues cadenes germanes, Libertad Digital TV i Intereconomía TV, competeixen en bel·licositat contra els socialistes i els nacionalistes. L'únic però que Camps podria posar a tots dos canals, i ara ja ni això li cal, és el tracte reverencial, gairebé de súbdits, que els informadors d'ambdues cadenes mostren a Eduardo Zaplana. És ell qui, malgrat les evidències del sumari i del judici posterior, ha mantingut viva la flama conspiracionista de l'11-M.

Recórrer la trentena de canals de TDT a València acaba esdevenint un elogi al zàping. L'arribada de vuit noves emissores, de les quals es preveu que només TV3 serà en català, no augura pas un futur millor. La rapidesa amb què un teledivent delerós de continguts en valencià va descartant tots els canals digitals mena a una conclusió que, d'alguna manera, enllaça amb la del nouvingut noruec: no és la llengua pròpia, és una llengua tribal.